

Tag imod den, du, som gav
 os dit bedste Eje,
 trøstig fulgte Tidens Krav
 ad de nye Veje.
 Tak for trofast Hjærtelag,
 Tak for nyttig Arbejdsdag,
 Tak, vor Søster kære!

Chikagoudstillingen er i Højskolebladets Nr. 49—50 beskrevet af Fru Ingeborg Appel. Med særlig Forkærlighed omtales Kvindernes og Børnenes Bygninger; der gives en god Oversigt over Udstillingens vigtigste Bygninger og deres Indhold; Forfatterens Dom over de enkelte Udstillingsgenstande vil næppe — særlig hvad Kunstkritiken angaar — tiltrædes af ret mange; men det hele er set med saa fornøjeligt unge og friske Øjne og meddelt i et saa livligt og naturligt Sprog, at det synes os at høre til de bedste af de Bidrag til Forstaaelsen af Verdens ottende Underværk, vi har set her hjemme.

Mishandling af Hustru. Nedenstaaende er sendt os af en af Dansk Kvsfds. ældste Medlemmer med Paamindelse om ikke at glemme, at ogsaa her er en Opgave. Dansk Kvsfd. har ikke glemt den, det har jævnligen virket for den — afdøde Professorinde Rovsing var meget varm for denne Sag — og *nogen* Fremgang er der sikkert at spore. Men at Samfundsbevidstheden stadig trænger til at mindes om, hvad der gaar for sig, det turde denne Beretning vidne om.

Under en til Højesteret indanket Justitssag var en Indsidder i Thyrsting tiltalt for Mishandling af sin Hustru under følgende Omstændigheder. Tiltaltes Hustru havde under Sagen forklaret, at tiltalte, med hvem hun har været gift i ca. 20 Aar, i de sidste ca. 17 Aar ofte har pryglet hende og nappet hende omkring paa Legemet saaledes, at hun har baaret Mærker deraf flere Dage efter, at det som oftest har været med den flade Haand, at han har slaaet hende, idet han har tildelt hende, som hun har udtrykt sig, drøje Lussinger i Ansigtet, hvorimod han, naar undtages det nedenfor anførte Tilfælde, ikke har brugt Stok eller andet Redskab til at prygle hende med. Hun havde saaledes nærmere angivet, at han en Dag i forrige Sommer gennemprygledede hende særlig slemt og nappede hende, samt, da hun paa Grund heraf søgte Beskyttelse hos en ca. 1000 Alen fra deres Hjem boende Nabo, vedblev at forfølge hende derhen, hvorefter Naboen fik ham talt til Rette, saa at han gik hjem i sin Seng, medens hun først gik ind til ham, da hun mærkede, at han sov. Ligeledes havde hun forklaret, at Tiltalte en Aften midt i August Maaned d. A. efter at hun var gaaet til Sengs, gennemprygledede hende i Sengen, og da hun, for at undgaa hans Mishandlinger, med sit den Gang ca. 1 Maaned gamle Barn vilde ty hen til den ovennævnte Nabo, men paa Grund af Mørket og sit daarlige Syn ikke kunde finde derhen, indhentede Tiltalte hende, og tog Barnet fra hende. Hun fulgte da efter ham til deres Hjem; men her pryglede han hende atter og drev hende ud, hvorhos han, da hun senere gik ind til det spæde Barn, fordi dette, der var forblevet hos Tiltalte, gav sig til at græde, atter slog hende og drev hende ud, hvilket gentog sig flere Gange, saa at hun den Nat slet ikke kom i Seng. Endelig havde Tiltalte den 25de August f. A. flere Gange slaaet hende, idet han med et Alenmaal af Træ tildelte hende 5 a 6 Slag over Ryggen, hvilke, ihvorvel han ikke slog til med al sin Magt, gjorde meget ondt. Angaaende dette sidste Optrin havde tre Kvindepersoner, der havde opholdt sig i Lejligheden ved Siden af, forklaret, at Tiltalte tilsyneladende slog haardt til med Alenmaalet, idet hans Hustru græd og smædede sig ved hvert Slag. Det ene af de nævnte Vidner havde